Pássi- o Dómi-ni nostri Ie-su Christi se-cúndum Lu-
cam. Appro-pinquábat di- es festus a-zymó-rum, qui dí-ci-
tur Pascha: et quærébant prínci-pes sa-cerdó-tum et scri-
bæ, quómodo Je-sum interfí-ce-rent: timébant ve-ro plebem.
Intrá-vit autem sá-tanas in Judam, qui cognomi-nabá-tur
Isca-ri- ó-tes, unum de du-óde-cim. Et á-bi- it, et locú-tus
est cum prínci-pi-bus sa-cerdó-tum et ma-gistrá-ti-bus,
quemádmodum illum tráde-ret e- is. Et ga-ví-si sunt, et pacti
sunt pe-cúni- am il-li da-re. Et spopóndit. Et quærébat op-
portuni-tá-tem, ut tráde-ret illum si-ne turbis. Ve-nit autem
di- es a-zymó-rum, in qua ne-césse e-rat occí-di pascha.
Et mi-sit Petrum et Jo-ánnem, di-cens: ✠ E-úntes pa-rá-te
no-bis pascha, ut mandu- cémus. C. At il-li di-xé-runt: S.
Ubi vis pa-rémus? C. Et di-xit ad e-os: ✠ Ecce, intro-ë-
únti-bus vo-bis in ci-vi-tá-tem, occúrret vo-bis homo qui-
dam ámpho-ram aquæ portans: sequími-ni e-um in domum,
in quam intrat, et di-cé-tis patri-famí-li- as domus: Di-cit
ti-bi Ma-gíster: Ubi est di-versó-ri- um, u-bi pascha cum di-
scí-pu-lis me- is mandú-cem? Et ipse osténdet vo-bis cená-
cu-lum magnum stra-tum, et i-bi pa- rá-te. C. E-úntes au-
tem invené-runt, si-cut di-xit il-lis, et pa-ravé-runt pascha.
Et cum facta esset ho-ra, discúbu- it, et du-óde-cim Apó-
sto-li cum e-o. Et a- it il-lis: ✠ De-si-dé-ri- o de-si-de-rá-
vi hoc pascha mandu-cá-re vo-bíscum, ántequam pá-ti- ar.
Di-co e-nim vo-bis, qui- a ex hoc non mandu-cábo illud,
donec imple-á-tur in regno De- i. C. Et accépto cá-li-ce, grá-
ti- as e-git, et di-xit: ✠ Accí-pi-te, et di-ví-di-te inter vos.
Di-co e-nim vo-bis, quod non bi-bam de gene-ra-ti-óne vi-
tis, donec regnum De- i vé-ni- at. C. Et accépto pane, grá-
ti- as e-git, et fre-git, et de-dit e- is, di-cens: ✠ Hoc est cor-
pus me-um, quod pro vo-bis da-tur: hoc fá-ci-te in me-am
commemo-ra-ti- ónem. C. Simí-li-ter et cá-li-cem, pos t
quam cená-vit, di-cens: ✠ Hic est ca-lix novum Testaméntum
in sángui-ne me-o, qui pro vo-bis fundé-tur. Ve-rúmtamen
ecce manus tradéntis me me-cum est in mensa. Et qui-dem
Fí-li- us hómi-nis, se-cúndum quod de-fi-ní-tum est, va-dit:
ve-rúmtamen væ hómi-ni il-li, per quem tra- dé-tur. C. Et i-
psi cœpé-runt quaére-re inter se, quis esset ex e- is, qui hoc
factú-rus esset. Facta est autem et conténti- o inter e-os,
quis e- ó-rum vi-de-ré-tur esse ma-jor. Di-xit au-tem e-
is: ✠ Reges génti- um domi-nántur e-ó-rum: et qui po-te-
stá-tem habent super e-os, bené-fi-ci vo-cántur. Vos autem
non sic: sed qui ma-jor est in vo-bis, fi- at si-cut minor:
et qui præcéssor est, si-cut mi-nistrá-tor. Nam quis ma-jor
est, qui re-cúmbit, an qui mi-nístrat? nonne qui re-cúmbit?
Ego autem in mé-di- o vestrum sum, si-cut qui mi-nístrat:
vos autem estis, qui permansístis me-cum in tenta-ti- óni-
bus me- is. Et ego dispóno vo-bis, si-cut dispó-su- it mi-
hi Pa-ter me-us regnum, ut edá-tis et bi-bá-tis super men-
sam me-am in regno me-o: et sede-á-tis super thronos,
ju-di-cántes du-óde-cim tri-bus Isra- ël. C. A- it au-tem
Dóminus: ✠ Simon, Simon, ecce, sá-tanas expe-tí-vit vos,
ut cribrá-ret si-cut trí-ti-cum: ego autem rogá-vi pro te,
ut non de-fí-ci- at fi-des tu- a: et tu a-liquándo convér-
sus confírma fratres tu-os. C. Qui di-xit e- i: S. Dómi-ne,
te-cum pa-rá-tus sum, et in cárce-rem et in mortem i-re. C.
At il-le di-xit: ✠ Di-co ti-bi, Petre: Non cantá-bit hó-di- e
gallus, donec ter ábneges nosse me. C. Et di-xit e- is: ✠
Quando mi-si vos si-ne saécu-lo et pe-ra et calce-améntis,
numquid a-liquid dé-fu- it vo-bis? C. At il-li di-xé-runt: S.
Ni- hil. C. Di-xit ergo e- is: ✠ Sed nunc, qui habet saécu-
lum, tollat simí-li-ter et pe-ram: et qui non habet, vendat
túni-cam su-am, et emat glá-di- um: Di-co e-nim vo-bis,
quóni- am adhuc hoc, quod scriptum est, opórtet implé-ri in
me: Et cum iníquis de-pu-tá-tus est. E-te-nim e- a, quæ sunt
de me, fi-nem habent. C. At il-li di-xé-runt: S. Dómi-ne,
ecce du-o glá-di- i hic. C. At il-le di-xit e- is: ✠ Sa-tis
est. C. Et egréssus i-bat se-cúndum consu- e-tú-di-nem
in montem O-li-vá-rum. Se-cú-ti sunt autem illum et di-
scí-pu-li. Et cum perve-nísset ad locum, di-xit il-lis: ✠
Orá-te, ne intré-tis in tenta-ti- ónem. C. Et ipse avúlsus
est ab e- is, quantum jactus est lá-pi-dis, et pó-si-tis gé-ni-
bus o-rá-bat, di-cens: ✠ Pa-ter, si vis, transfer cá-li-cem istum
a me: ve-rúmtamen non me- a vo-lúntas, sed tu-a fi- at. C.
Appá-ru- it autem il-li Ange-lus de cæ-lo, confórtans e-um.
Et factus in agóni- a, pro-lí-xi- us o-rábat. Et factus est su-
dor e-jus, si-cut guttæ sángui-nis de-curréntis in terram.
Et cum surre-xísset ab o-ra-ti-óne, et ve-nísset ad discí-
pu-los su-os, invé-nit e-os dormi- éntes præ tristí-ti- a.
Et a- it il-lis: ✠ Quid dormí-tis? súrgi-te, o-rá-te, ne in-
tré-tis in tenta-ti- ónem. C. Adhuc e-o loquénte, ecce tur-
ba: et qui vo-cabá-tur Judas, unus de du-óde-cim, ante-cedé-
bat e-os: et appro-pinquá-vit Je-su, ut oscu-la-ré-tur e-um.
Je-sus autem di-xit il-li: ✠ Ju-da, óscu-lo Fí-li- um hómi-
nis tra-dis? C. Vi-déntes autem hi, qui circa ipsum e-rant,
quod fu-tú-rum e-rat, di-xé-runt e- i: S. Dómi-ne, si percú-ti-
mus in gla-di- o? C. Et percússit unus ex il-lis servum prín-
ci-pis sa-cerdó-tum, et ampu-tá-vit aurí-cu-lam e-jus déx-
te-ram. Respóndens autem Je-sus, a- it: ✠ Sí-ni-te usque
huc. C. Et cum te-ti-gísset aurí-cu-lam e-jus, saná-vit e-um.
Di-xit autem Je-sus ad e-os, qui véne-rant ad se, prínci-pes
sa-cerdó-tum et ma-gistrá-tus templi et se-ni- ó-res: ✠
Qua-si ad latrónem e-xístis cum glá-di- is et fústi-bus?
Cum co-tí-di- e vo-bíscum fú-e-rim in templo, non extendí-
stis manus in me: sed hæc est ho-ra vestra et po-téstas
tene-brá-rum. C. Comprehendéntes autem e-um, duxé-runt
ad domum prínci-pis sa-cerdó-tum: Petrus ve-ro sequebá-
tur a longe. Accénso autem igne in mé-di- o átri- i, et
circumsedénti-bus il-lis, e-rat Petrus in mé-di- o e-ó-rum.
Quem cum vi-dísset ancíl-la quædam sedéntem ad lumen,
et e-um fu-ísset intú- i-ta, di-xit: S. Et hic cum il-lo e-
rat. C. At il-le negá-vit e-um, di-cens: S. Mú-li-er, non no-
vi illum. C. Et post pu-síllum á-li- us vi-dens e-um, di-
xit: S. Et tu de il-lis es. C. Petrus ve-ro a- it: S. O homo,
non sum. C. Et intervállo facto qua-si horæ uní-us, á-li-us
qui-dam af-firmábat, di-cens: S. Ve-re et hic cum il-lo e-
rat: nam et Ga-li-laé-us est. C. Et a- it Petrus: S. Homo,
nésci- o, quid di-cis. C. Et contínu-o adhuc il-lo loquénte
cantá-vit gallus. Et convérsus Dóminus respé-xit Petrum.
Et re-cordá-tus est Petrus verbi Dómi-ni, si-cut di-xe-rat:
Qui- a pri- úsquam gallus cantet, ter me negá-bis. Et egrés-
sus fo-ras Petrus fle-vit amá-re. Et vi-ri, qui tenébant illum,
illudébant e- i, cædéntes. Et ve-lavé-runt e-um et percu-ti-
ébant fá-ci- em e-jus: et interrogábant e-um, di-céntes: S.
Prophe-tí-za, quis est, qui te percússit? C. Et a-li- a multa
blasphemántes di-cébant in e-um. Et ut factus est di-es,
convené-runt se-ni- ó-res ple-bis et prínci-pes sa-cerdó-tum
et scribæ, et duxé-runt illum in concí-li- um su-um, di-cen-
te? S. Si tu es Christus, dic no-bis. C. Et a- it il-lis: ✠
Si vo-bis dí-xe-ro, non credé-tis mi-hi: si autem et inter-
rogáve-ro, non respondé-bi-tis mi-hi, neque di-mít-te-tis. S.
Ex hoc autem e-rit Fí-li-us hómi-nis sedens a dextris virtú-
tis De- i. C. Di-xé-runt autem omnes: S. Tu ergo es Fí-li-
us De- i? C. Qui a- it: ✠ Vos dí-ci-tis, qui- a ego sum. C.
At il-li di-xé-runt: S. Quid adhuc de-si-de-rámus testimóni-
um? Ipsi e-nim audí-vimus de o-re e-jus. C. Et surgens
omnis multi-túdo e-ó-rum, duxé-runt illum ad Pi-lá-tum.
Cœpé-runt autem illum accu-sá-re, di-cén- tes: S. Hunc
invé-nimus subverténtem gentem nostram, et pro-hi-bén-
tem tri-bú-ta da-re Caésa-ri, et di-céntem se Christum re-
gem esse. C. Pi-lá-tus autem interrogá-vit e-um, di-cens: S.
Tu es Rex Judæ-ó-rum? C. At il-le respóndens, a- it: ✠
Tu dí-cis. C. A-it autem Pi-lá-tus ad prínci-pes sa-cerdó-tum
et turbas: S. Ni-hil invé-ni- o causæ in hoc hómi-ne. C.
At il-li inva-lescébant, di-céntes: S. Cómmovet pópu-lum,
do-cens per uni-vérsam Judaé-am, incí-pi-ens a Ga-li-laé-a
usque huc. C. Pi-lá-tus autem áudi-ens Ga-li-laé-am, inter-
rogá-vit, si homo Ga-li-laé-us esset. Et ut cognó-vit, quod
de He-ró-dis po-testá-te esset, remí-sit e-um ad He-ródem,
qui et ipse Je-ro-só-lymis e-rat il-lis di-ébus. He-ródes autem,
vi-so Je-su, ga-ví-sus est valde. E-rat e-nim cú-pi-ens ex
multo témpo-re vi-dé-re e-um, e-o quod audí-e-rat multa
de e-o, et spe-rábat signum á-liquod vi-dé-re ab e-o fi-e-
ri. Interrogábat autem e-um multis sermóni-bus. At ipse
ni-hil il-li respondébat. Stabant autem prínci-pes sa-cerdó-
tum et scribæ, constánter accu-sántes e-um. Spre-vit autem
illum He-ródes cum exérci-tu su-o: et illú-sit indú-tum
veste alba, et remí-sit ad Pi-lá-tum. Et facti sunt amí-ci
He-ródes et Pi-lá-tus in ipsa di-e: nam ánte-a i-nimí-ci e-
rant ad invi-cem. Pi-lá-tus autem, convo-cá-tis prínci-pi-bus
sa-cerdó-tum et ma-gistrá-ti-bus et plebe, di-xit ad il-los: S.
Obtu-lístis mi-hi hunc hómi-nem, qua-si averténtem pópu-
lum, et ecce, ego co-ram vo-bis intérrogans, nullam causam
invé-ni in hómi-ne isto ex his, in qui-bus e-um accu-sá-
tis. Sed neque He-ródes: nam remí-si vos ad illum, et ecce,
ni-hil dignum morte actum est e- i. Emendá-tum ergo illum
dimíttam. C. Ne-césse autem habébat dimítte-re e- is per
di- em festum, unum. Exclamá-vit autem simul uni-vérsa
turba, di-cens: S. Tolle hunc, et dimítte no-bis Ba-rábbam. C.
Qui e-rat propter se-di-ti- ónem quandam fá-ci- am in ci-vi-
tá-te et homi-cí-di- um missus in cárce-rem. I-te-rum autem
Pi-lá-tus locú-tus est ad e-os, vo-lens dimítte-re Je-sum.
At il-li succlamábant, di-céntes: S. Cru-ci-fí-ge, cru-ci-fí-ge
e-um. C. Il-le autem térti- o di-xit ad il-los: S. Quid e-nim
ma-li fe-cit iste? Nullam causam mortis invé-ni-o in e-o:
corri-pi- am ergo illum et dimíttam. C. At il-li instábant
vó-ci-bus magnis, postu-lántes, ut cru-ci-fi-ge-ré-tur. Et
inva-lescébant vo-ces e-ó-rum. Et Pi-lá-tus adju-di-cá-vit
fí-e-ri pe-ti-ti- ónem e-ó-rum. Dimí-sit autem il-lis e-um,
qui propter homi-cí-di-um et se-di-ti- ónem missus fú-e-rat
in cárce-rem, quem pe-tébant: Je-sum ve-ro trá-di-dit vo-
luntá-ti e-ó-rum. Et cum dú-ce-rent e-um, apprehendé-runt
Simónem quendam Cy-renénsem, ve-ni- éntem de vil-la:
et impo-su- é-runt il-li cru-cem portá-re post Je-sum.
Sequebá-tur autem illum multa turba pópu-li, et mu-lí- e-
rum, quæ plangébant et lamentabántur e-um. Convérsus
autem ad il-las Je-sus di-xit: ✠ Fí-li-æ Je-rú-sa-lem, no-lí-te
fle-re super me, sed super vos ipsas fle-te et super fí-li-os
vestros. Quóni- am ecce vé-ni- ent di-es, in qui-bus di-cent:
Be-á-tæ sté-ri-les, et ve-ní-res, qui non genu-é-runt, et úbe-
ra, quæ non lacta-vé-runt. Tunc incí-pi-ent dí-ce-re mónti-
bus: Cá-di-te super nos; et cól-li-bus: Ope-rí-te nos. Qui- a
si in ví-ri-di ligno hæc fá-ci-unt, in á-ri-do quid fi-et? C.
Du-cebántur autem et a-li- i du-o nequam cum e-o, ut inter-
fi-ce-réntur. Et pos t quam vené-runt in locum, qui vo-cá-tur
Calvá-ri-æ, i-bi cru-ci-fi-xé-runt e-um: et latrónes, unum a
dextris et álte-rum a si-nístris. Je-sus autem di- cebat: ✠
Pa-ter, dimítte il-lis: non e-nim sci- unt, quid fá-ci- unt. C.
Di-vi-déntes ve-ro vestiménta e-jus, mi-sé-runt sortes. Et
stabat pópu-lus spectans, et de-ri-débant e-um prínci-pes
cum e- is, di-céntes: S. A-li- os salvos fe-cit: se salvum fá-
ci- at, si hic est Christus De- i e-lectus. C. Illudébant au-
tem e- i et mí-li-tes accedéntes, et a-cé-tum offe-réntes
e- i, et di-céntes: S. Si tu es Rex Judæ-ó-rum, salvum te
fac. C. E-rat autem et superscrípti- o scripta super e-um
lítte-ris græ-cis et la-tí-nis et hebrá- i-cis: Hic est Rex Ju-
dæ-ó-rum. Unus autem de his, qui pendébant, latróni-bus,
blasphemábat e-um, di-cens: S. Si tu es Christus, salvum fac
teme-típsum, et nos. C. Respóndens autem alter increpábat
e-um, di-cens: S. Neque tu times De-um, quod in e-adem
damna-ti- óne es. Et nos qui-dem juste, nam digna factis
re-cí-pimus: hic ve-ro ni-hil ma-li gessit. C. Et di-cebat
ad Je-sum: S. Dómi-ne, meménto me- i, cum véne-ris in
regnum tu-um. C. Et di-xit il-li Je-sus: ✠ Amen, di-co
ti-bi: Hó-di- e me-cum e-ris in pa-ra- dí-so. C. E-rat au-
tem fe-re ho-ra sexta, et ténebræ factæ sunt in uni-vérsam
terram usque in ho-ram nonam. Et obscu-rá-tus est sol:
et ve-lum templi scissum est mé-di- um. Et clamans vo-ce
magna Je-sus, a- it: ✠ Pa-ter, in manus tu-as comméndo
spí-ri-tum me-um. C. Et hæc di-cens, exspi-rá-vit. Vi-dens
autem centú-ri- o quod factum fú-e-rat, glo-ri-fi-cá-vit De-
um, di-cens: S. Ve-re hic homo justus e-rat. C. Et omnis
turba e-ó-rum, qui simul áde-rant ad spectá-cu-lum istud,
et vi-débant, quæ fi- ébant, percu-ti- éntes pécto-ra su-a
revertebántur. Stabant autem omnes no-ti e-jus a longe,
et mu-lí- e-res, quæ se-cú-tæ e-um e-rant a Ga-li-laé-a, hæc
vi- déntes. Et ecce, vir nómi-ne Jo-seph, qui e-rat de-
cú-ri- o, vir bonus et justus: hic non consénse-rat consí-li- o
et ácti-bus e-ó-rum, ab A-rimathaé-a ci-vi-tá-te Judaé-æ,
qui exspectábat et ipse regnum De- i. Hic accéssit ad
Pi-lá-tum et pé-ti- it corpus Je-su: et depó-si-tum in-
vólvit síndone, et pó-su- it e-um in monuménto excí-so,
in quo nondum quisquam pó-si-tus fú-e-rat.